

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΣΤΙΑΣΗΣ & ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ
Χειμάρας 30 546 43 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 2310 932420 FAX: 2310 932420
Κινητό: 6993 909353
www.paskedi.gr e-mail: paskedi@paskedi.gr, paskedi@gmail.com

Θεσσαλονίκη 20 Αυγούστου 2010
Α.Π. 104

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ - ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ κ. Τζάκρη Θεοδώρα

Θέμα: " Απαρχαιωμένη και αναχρονιστική η κείμενη Νομοθεσία που διέπει τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος".

Κυρία Υφυπουργέ,

Ως γνωστόν η Ελλάδα δεν διαθέτει βαριά βιομηχανία. Η ελληνική «βαριά βιομηχανία» δεν είναι άλλη από την τουριστική. Συνεπώς ο τουρισμός αποτελεί την σημαντικότερη βιομηχανία που έχει να επιδείξει σήμερα η Ελλάδα. Όπως συμβαίνει άλλωστε και στις υπόλοιπες οικονομίες των χωρών της Μεσογείου, ο τουρισμός αντιστοιχεί στο πιο σημαντικό ποσοστό του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, απασχολώντας τόσο σε μόνιμη όσο και σε εποχική έναν πολύ μεγάλο αριθμό εργαζομένων, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη μείωση της ανεργίας και την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Η Ελλάδα ως χώρα υποδοχής τουριστών έχει δύο επιλογές:

1. εάν η Ελλάδα θα ελέγξει ή θα αποτρέψει την τουριστική ανάπτυξη για να διαφυλάξει την πολιτιστική της ακεραιότητα. Η πολιτική αυτή έχει επιλεγεί από αραβικές πετρελαιοπαραγωγικές χώρες.
2. εάν τελικά η Ελλάδα θα ενθαρρύνει την τουριστική ανάπτυξη, θεωρώντας την οικονομικά συμφέρουσα, και θα «προσαρμόσει» τον πολιτισμό της ώστε να την απορροφήσει.

Η δεύτερη επιλογή είναι **μονόδρομος** για την Ελλάδα και η βεβαιότητα αυτή πηγάζει από τα οικονομικά στοιχεία που παρατίθενται παρακάτω. Σύμφωνα λοιπόν με τα επίσημα στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Τουρισμού, ενδεικτικά το 2004 υπήρχαν σε παγκόσμια κλίμακα περισσότερες από 760.000.000 αφίξεις τουριστών από διεθνείς προορισμούς, με την πλειοψηφία τους να μετακινείται κατά τη διάρκεια της καλοκαιρινής περιόδου το Βόρειο ημισφαίριο. Εξ αυτών τα 414.000.000, δηλαδή ποσοστιαία σχεδόν το 55% του συνόλου, είχαν ως προορισμό την Ευρώπη (σε όλες τις χώρες, συμπεριλαμβανομένων των 25 κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), συμπεριλαμβανομένων των τουριστών που ταξίδευαν μεταξύ ευρωπαϊκών χωρών ή προέρχονταν από περιοχές εκτός Ευρώπης. Χαρακτηριστικό δε είναι το γεγονός ότι το 80% των διανυκτερεύσεων στην Ευρώπη, αφορούσαν σε ψυχαγωγικούς σκοπούς και το 20% σε επαγγελματικά ταξίδια.

Παρά το γεγονός ότι το 2004 ο απόλυτος αριθμός των αφίξεων τουριστών στην Ευρώπη αυξήθηκε κατά 4%, σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος, το συνολικό ευρωπαϊκό μερίδιο στην παγκόσμια αγορά μειώθηκε σχεδόν κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, καθ' όλο το έτος 2003 καταμετρήθηκαν 2,09 δισεκατομμύρια διανυκτερεύσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξ αυτών το 59% αφορούσε σε τουρισμό εντός των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από πολίτες της ίδιας χώρας,

ενώ από τις υπόλοιπες διανοκτερεύσεις το 75% αφορούσε σε ενδοκοινοτικό τουρισμό.

Ειδικά για την οικονομία της Ευρώπης, η τουριστική βιομηχανία έχει ιδιαίτερα μεγάλη επίδραση. Εκτιμάται ότι η βασική επιχειρηματική δραστηριοποίηση στον τουριστικό τομέα (ξενοδοχεία και ταξιδιωτικά πρακτορεία), αντιστοιχεί στο 5-6% του μικτού εγχώριου προϊόντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν στις πρώτες συνυπολογιστούν και οι επιχειρήσεις που απολαμβάνουν έμμεσα οφέλη από τον τουρισμό, (όπως καταστήματα εστίασης, διασκέδασης, μεταφορές κ.ά.), το συνολικό ποσοστό ανέρχεται στο 10-12%.

Η οικονομική βαρύτητα του τουρισμού αντανακλάται και στον τομέα της απασχόλησης που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της οικονομίας. Συγκεκριμένα, στην Ευρώπη υπολογίζεται ότι υπάρχουν 2.000.000 επιχειρήσεις, εκ των οποίων το 99% έχει λιγότερους από 50 εργαζομένους. Στο χώρο της εστίασης ιδίως, το 92,4% είναι μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις με λιγότερους από 9 εργαζομένους.

Στις χώρες της Μεσογείου (συμπεριλαμβανομένης, φυσικά, και της Ελλάδας), ο τουρισμός αποτελεί τη μεγαλύτερη βιομηχανία και το μεγαλύτερο «**εργοδότη**». Η συγκεκριμένη περιοχή είναι βεβαίως η πλέον ευάλωτη από μία πληθώρα εξωτερικών παραγόντων οι οποίοι μπορούν ακόμη και να καταστρέψουν μία τουριστική σεζόν, προκαλώντας βαρύ πλήγμα στην τοπική οικονομία. Και παρά το γεγονός ότι στην τουριστική βιομηχανία απασχολούνται αρκετοί εποχιακοί εργαζόμενοι, που προέρχονται από άλλες περιοχές ή χώρες, το μεγαλύτερο πλήγμα θα δεχτεί ο τοπικός πληθυσμός. Αν εξαιρεθούν πάντως οι εν πολλοίς απρόβλεπτοι εξωτερικοί παράγοντες, υπάρχουν και κάποιοι παράμετροι οι οποίοι μπορούν να ελεγχθούν και επηρεάζουν τη μακροπρόθεσμη κερδοφορία του τουριστικού κλάδου.

Επειδή η τουριστική βιομηχανία είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστική, οι τουρίστες έχουν απεριόριστη ελευθερία να επιλέξουν τη μορφή των διακοπών που επιθυμούν και ως εκ τούτου, αν ένας προορισμός δεν ανταποκρίνεται στη ζήτηση, θα απωλέσει γρήγορα τα αγοραστικά μερίδιά του. Οι αλλαγές στη ζήτηση μπορούν να έχουν ανυπολόγιστες συνέπειες στην οικονομία κάποιας περιοχής και ως εκ τούτου αποτελεί γεγονός ζωτικής σημασίας για τις περιοχές και τις χώρες που "ζουν" από τη συγκεκριμένη βιομηχανία, να ανανεώνουν συνεχώς τις υπηρεσίες τις οποίες προσφέρουν. Έτσι είναι επιτακτική η ανάγκη για την αναμόρφωση και εκσυγχρονισμό του νομικού πλαισίου που διέπει τις τουριστικές υπηρεσίες, έτσι ώστε να αντανακλά τα σύγχρονα δεδομένα.

Στους επαγγελματίες του τουριστικού κλάδου, συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων και οι επιχειρήσεις εστίασης, αναψυχής, και διασκέδασης ΒΔ 436/1961. Οι επιχειρήσεις αυτές εκπροσωπούνται από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Καταστημάτων Εστίασης και Διασκέδασης (ΠΑ.Σ.Κ.Ε.ΔΙ.).

Δια του παρόντος θα θέλαμε να σας επιστήσουμε την προσοχή στο γεγονός ότι η **κείμενη νομοθεσία** που διέπει την λειτουργία των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος είναι σε πολλά θέματα απαρχαιωμένη και αναχρονιστική, με αποτέλεσμα ο ελληνικός τουρισμός να μην είναι ανταγωνιστικός σε σχέση με άλλους τουριστικούς προορισμούς της αλλοδαπής.

Ειδικότερα, δεν είναι δυνατόν σε αμιγώς τουριστικές περιοχές να **απαγορεύεται** η χρήση των **εξωτερικών ηχείων**. Η εν λόγω απαγορευτική διάταξη **ποινικοποιεί** τη χρήση των εξωτερικών ηχείων. Το ερώτημα που προκύπτει στο μέσο συνετό άνθρωπο είναι το εξής: ποιο είναι τελικά το έννομο αγαθό που προστατεύεται από την ανωτέρω διάταξη, όταν για παράδειγμα μεταδίδεται μουσική σε μια οργανωμένη παραλία σε κοινώς αποδεκτή ένταση (ντεσιμπέλ); Είναι

τελικά ωφέλιμο για την ελληνική κοινωνία να αποκλείσουμε μία αποδεκτή, από την σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, δραστηριότητα ή να την επιτρέψουμε με συγκεκριμένους αποδεκτούς κανόνες; Από την οπτική γωνία της οικονομικής ανάλυσης του δικαίου (βλ. Posner, *economic analysis of law*, και Ronald Coase στο *Law and economics*, 1961), θα πρέπει να επιτραπεί η χρήση των εξωτερικών ηχείων σε μία αποδεκτή ένταση, επειδή τελικά θα παραχθεί προστιθέμενη αξία (μέσω της τουριστικής προσέλευσης) που αλυσιδωτά είναι ωφέλιμο για ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Ακόμη, σχετικά με το **αμοιβολόγιο** που εκδίδεται από τις εταιρίες για τα συγγενικά δικαιώματα μουσικής (ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, GRAMMO), αυτό δεν είναι δυνατόν να καθορίζεται αυθαίρετα από τις ίδιες εταιρίες που τα εισπράττουν και μάλιστα να συνδέεται με τα τετραγωνικά μέτρα ενός καταστήματος. Έτσι για παράδειγμα ένα εστιατόριο 100 τ.μ. στο οποίο ο χώρος παρασκευής των προσφερόμενων από αυτό εδεσμάτων καταλαμβάνει τα 40 τ.μ. από τα 100 τ.μ., δεν είναι δυνατόν να χρεώνεται για το σύνολο των τετραγωνικών μέτρων του καταστήματος, ούτε αυθαίρετα, κατάσταση που στην άδεια λειτουργίας αναφέρεται ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ, να το **“βαπτίζουν”** BAR, με σκοπό να ανεβάζουν την κλίμακα χρέωσης στο ανώτατο ποσό.

Επίσης, για να χορηγηθεί άδεια μουσικών οργάνων από τον οικείο δήμο ή κοινότητα, ο ενδιαφερόμενος, μεταξύ άλλων, θα πρέπει να υποβάλει άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών συνθέσεων, χορηγούμενη από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της εξουσίας δημόσιας εκτέλεσης (εταιρία προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας). Ερωτάται, πώς γίνεται ένα δημοσίου συμφέροντος έγγραφο όπως η άδεια μουσικής να εξαρτάται από ένα ιδιωτικού συμφέροντος, όπως είναι το παραπάνω δικαιολογητικό. Αυτή η πρακτική είναι **ευθέως αντισυνταγματική**.

Σε αμιγώς τουριστικές περιοχές θα πρέπει, ακόμη, να επιτρέπεται η χρήση καλαίσθητων εξωτερικών ψησταριών στους υπαίθριους χώρους των καταστημάτων, οι οποίες θα σέβονται το περιβάλλον και θα προσθέτουν υπεραξία στην περιοχή με άμεσο αποτέλεσμα την αύξηση της τουριστικής ζήτησης. Το γεγονός ότι ήδη λειτουργούν εκτός νόμου τέτοιες ψησταριές δεν πρέπει να παραβλεφθεί από την πολιτεία. Αυτό συμβαίνει επειδή ο άνθρωπος τελικά λειτουργεί ορθολογικά (η εξαίρεση απλά επιβεβαιώνει τον κανόνα). Ορθολογική είναι μία πράξη η οποία αποτελεί το αποτελεσματικό μέσο επίτευξης του σκοπού που θέτει ένα άτομο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η κατασκευή μίας καλαίσθητης ψησταριάς αποτελεί ουσιαστικά ένα αποτελεσματικό μέσο επίτευξης του σκοπού που είναι η προσέλκυση τουριστών. Έτσι δεν πρέπει να παραβλέπεται η πραγματικότητα, δηλαδή ότι ο πολίτης δρα με βάση την κοινή λογική και η οποία (κοινή λογική) αποτελεί τον καλύτερο κριτή του κοινού συμφέροντος.

Ένα ακόμη σοβαρό πρόβλημα του κλάδου μας προκύπτει από διάφορες καντίνες, οι οποίες παρανόμως και καταχρηστικά παραμένουν (επικαθήμενες) σε **μόνιμη βάση** καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, έξω ή δίπλα από νόμιμα καταστήματα εστίασης, αποτρέποντας τον υγιή ανταγωνισμό, αφού ούτε δημοτικά τέλη καταβάλουν ενώ αναπτύσσουν τραπεζοκαθίσματα, ούτε πνευματικά δικαιώματα ενώ μεταδίδουν μουσική και δη με χρήση εξωτερικών ηχείων. Φυσικά τα ανωτέρω συμβαίνουν από την παντελή έλλειψη ελέγχων.

Ουσιαστική τουριστική ανάπτυξη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς την **ένταξη** των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος στον **Ε.Ο.Τ.** Δεν είναι δυνατόν ο συγκεκριμένος τουριστικός κλάδος να μην συμπεριλαμβάνεται τόσο στην τουριστική καμπάνια και στις κλαδικές εκθέσεις του Ε.Ο.Τ. όσο και στις **επιχορηγήσεις**. Αναφορικά με τις επιχορηγήσεις, αποβαίνει κατά του

υγιή ανταγωνισμού το γεγονός ότι επιχορηγούνται οι ξενοδοχειακές μονάδες μέσα στις οποίες υπάρχουν καταστήματα εστίασης και διασκέδασης, ενώ δεν επιχορηγούνται τα **αμιγώς** καταστήματα μαζικής εστίασης και διασκέδασης εκτός ξενοδοχειακών μονάδων.

Περαιτέρω, είναι γνωστό τοις πάσι ότι η έξοδος των Ελλήνων για νυχτερινή διασκέδαση αρχίζει μετά τις **23:00**. Η συγκεκριμένη πρακτική έχει πλέον περιβληθεί με τα απαραίτητα στοιχεία για να λάβει το χαρακτήρα του άγραφου κοινωνικού κανόνα (**έθιμο**), δηλαδή, επαναλαμβάνεται για μεγάλο χρονικό διάστημα (εδώ και δεκαετίες πλέον) και οι πολίτες με ελεύθερη βούληση δεσμεύονται από την συγκεκριμένη πρακτική. Η παραπάνω πρακτική είναι γνωστή πλέον σ' ολόκληρο τον κόσμο και οι τουρίστες αναζητούν την **νυχτερινή χωρίς ωράριο διασκέδαση**. Συνεπώς το θέμα του ωραρίου θα πρέπει να αναθεωρηθεί. Ο ΠΑΣΚΕΔΙ ως συλλογικό όργανο, προτείνει τόσο την απελευθέρωση του ωραρίου όσο και την αύξηση του ορίου έντασης του ήχου από τα 80 db στα 90 db, στα εκτός κατοικημένων περιοχών καφέ, καφέ - μπαρ, όπως και στα εντός με την κατάλληλη ηχομόνωση. Έτσι θα αποφευχθεί το τραγελαφικό φαινόμενο της **αυτόφωρης διαδικασίας** για την υπέρβαση ωραρίου και ηχορρύπανσης που έχει σαν αποτέλεσμα πρώτον, την οικονομική και ηθική εξόντωση του καταστηματάρχη, αφού δυσφημίζεται η επιχείρηση του, δεύτερον την απασχόληση της αστυνομίας με ελάσσονος σημασίας πράγματα και τρίτον, την συμφόρηση των δικαστηρίων με ανούσιες υποθέσεις.

Δεν νοείται, με **3 μηνύσεις** από Αστυνομικά όργανα (που μπορεί να βεβαιωθούν και αυθημερόν), **χωρίς να τελεσιδικήσουν** (στις περισσότερες εκδίδονται αθωωτικές αποφάσεις), οι Ο.Τ.Α. να σφραγίζουν τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος για 10 - 15 ημέρες, χωρίς να υπολογίζουν την οικονομική ζημιά του επιχειρηματία και τους υπαλλήλους που εργάζονται σε αυτήν.

Άλλο ένα σοβαρότατο πρόβλημα, προκύπτει πάλι από τους Ο.Τ.Α. και αφορά επιχειρηματίες που αδυνατούν οικονομικά να αποπληρώσουν **εγκαιρώς** τις οφειλές τους προς αυτούς, με αποτέλεσμα η οφειλή να επιδέχεται **πρόστιμα** έως και **300%** και ο επιχειρηματίας να καταντά **“όμηρος”**.

Από την ανωτέρω σύντομη ανάπτυξη των προβλημάτων που ταλανίζουν τον κλάδο μας, διαφαίνεται έντονα και η ανάγκη για ενημέρωση των επαγγελματιών του κλάδου. Για να επιτευχθεί σωστά κάτι τέτοιο, θα πρέπει να προβλεφθεί νομοθετική ρύθμιση που να υποχρεώνει κάθε νέο επιχειρηματία του κλάδου να εγγράφεται στον ΠΑΣΚΕΔΙ ως προϋπόθεση έναρξης επαγγέλματος.

Κυρία Υφυπουργέ,

Γνωρίζοντας ότι ο χρόνος σας είναι περιορισμένος, άλλα όμως είστε ευήκοος και πρόθυμη να ασχοληθείτε με τα ανωτέρω αναφερόμενα προβλήματα του κλάδου μας, σας παρακαλούμε όπως υλοποιηθούν οι παραπάνω προτάσεις μας με νομοθετική ρύθμιση.

Με τιμή

Νίκη Κωνσταντίνου

Πρόεδρος

Ηλίας Καλιώρας

Γεν. Γραμματέας